

MAGYAR PINCZÉREK LAPJA.

SZAK-KÖZLÖNY.

Megjelenik minden héten, vasárnap.

Előfizetési díjak :		<i>Szerkesztő és lapfoglaladonos</i>	Hirdetési díjak :
Egész évre 6 firt—kr.	Évnegyedre 1.50	M U Z S A L Y I B É N I	Négy hasábos petitior . . . 3 kr.
Fél évre 3 »—»	Egyesszám 10	Áldás-utca 301. sz. 14. ajtó	Bélyeg illeték mindenkor . . 30 »

Kartársak!

A „Magyar pinczerek lapjának“ eddig megjelent számaiból kivethették és tapasztalhatták, hogy annak minden czikke kartársaink érdekében és ügyök fölemlítése és ismertetése szempontjából iratott.

Valamely szaklapnak, ha ily czimre tart igényt, nem is lehet más feladata, mert különben téveteget úton halad s ezéltől eltérve nem hogy használna valamely nagy és nemes eszmének, hanem inkább annak kárára van.

Bármely vállalat ha nagy dolgok kivételére készül, nem teheti, hogy mellékes érdekeknek is szolgálatába álljon, nem teheti, hogy a körülmények alattomos megfontoltságával s a viszonyokkal tett gyáva megalkuvás árán önérdekek alá vesse magát; nem teheti, hogy ellenségnek és jó barátának egyaránt kedvét keresvén, mind a kettőnek fölültetéséből keresse és zsákmányolja ki saját érdekeit, nem teheti mondom, ezt semmi féle vállalat, mert az ily szándék a jóhiszeműségnek nevet ravaszul az arczába s megcsalja azokat, kik meg gondolatlanul az ő érdekei mellé állanak harczosokkal.

Saját érdekeinket csak mi magunk képviselhetjük. Idegen elme nem küzdhet, idegen toll nem írhat, idegen szív nem érezhet úgy és oly önzetlenül önmagunkért, mint mi, kedves pályatársak! A visszasságokat, a velünk történő méltánytalanságokat, a ferde fogalmakat, melyeket a társadalom mai napság is ellenünk táplál, megbeszélni, orvosolni és eloszlatni, ki tudná más olyan igazán, mint mi tisztelt kartársak!

Az, a mi minket bánt, kinek a hajlékában, kinek körében beszélhetünk, jogosabban, mint nálunk a mi egyesülésünk otthonában, e szerény lapban mely kartársaim javának, jövőjének, tekintélyének és ügye becsületes védőjének eszközeként mutatja be magát s fogja bemutatni mindenkor.

El kellett ezt mondanunk, mert azt tapasztuk, és ez a tapasztalat más téren is szokott mutatkozni, hogy ügyünknek és vállalatunknak, mint minden jó ügynek is, titkos és nyílt ellenzői vannak.

A lelkes sorakozásért, melyet száz évvel ezelőtt hazai pinczér kartársaim tanusítottak egy Pesten megjelenő lap a „Vendéglősök lapja“ iránt, azt kapták kedves kartársaim jutalmul, hogy ugyanazon lap, melynek fennállását egyelőre biztosították, sarkon fordult egyet s a szerény pinczerek érdekeit mellőzve, teljesen más irányzatnak lett harczosa s elállott attól a nemes ezéltől, melynek kivételére annak idején programot is adott.

Avagy mit tapasztaltunk e lapnál három év lefolyása alatt? Azt, hogy a pinczerek ügyének immel-ámmal langyos érzelmekkel, való egy-pár felemlítése után elhagyta az anyagilag nem oly erős, de száma által imponálni képes pinczerek érdekeinek fölkarolásait s a kecségtetőbb sugallatokra hallgatva a t. vendéglős urak gazdagabb asztalához fogadta el a meghívót.

Nincs jogunk senkinek az izlése felett ítéletet mondani, — ha neki így tetszett ki tehet róla. De konstatálnunk kellett e körülményeket, mert tudnunk kell, hogy hit voltaképen ki a mi igaz barátunk.

*Felelős Szerkesztő
Muzsaly Béni*

A „Vendéglősök Lapja“ legutóbb oly lépést tett, melyre minden önzéretes pinczér tisztában lehet, hogy úgy őt, mint társait kicsinyli és számba sem veszi e közlöny, melyre még a vendéglős urak is fejét csóválhatnak, mert ez az eljárás uraim a mi testfületünknek egyenes kicsinylése és semmibe vevése.

Mert ez a lap, mely kezdetben pinczér lapja volt és később zárjel közzé vette e czímet apró betűkkel, most, megtette azt, hogy ez ott szerénykedő s úgy látszik alkalmatlankodó czímet ki is törölte! **Megtette!**

És ezzel tisztában lehetnek t. kartársaim, hogy a „Vendéglősök Lap“-jánál hányat ütött az óra!

Megtette! És jobb is így!

Nyílt sisakkal lépett fel! Eddig csak alattomba tűzte pajkos játékát a t. kartársaimmal. Mert határozott tudomásunk van róla, hogy ha valamelyik pinczér saját vagy közérdekű czikket küldött be, azt vagy félre tette, vagy csak részben közölte s azon igazságokat, melyeket meghallgatni a másik félnek is kellett volna, szépségesen elhallgatta.

Hát ez nem volt lovagiasság ama közlöny részéről, melynek életet maguk a pinczéredek adtak. Sőt nem szép dolog ma sem. Mert tudtunkkal a pinczéregeyletektől mai napság is szubvenziót húz s az ilyesmi elfogadása már nemcsak felhi valamely ügy védelmére, de kötelez is.

A pinczéredek ily mérvű és természetű anyagi hozzájárulásáért egy kis ösztövért alamizsnával szolgál aztán. Megteszi ugyanis, hogy a pinczér. gyűléseket közli. De hát mi ez? Hisz e lapnak egykor adott programja nem így hangzott ám.

Ein Mann, ein Wort!

De hát csalódni emberi dolog, s ember teszi a fogadást is!

Ily körülmények folytán ki tagadná, hogy saját ügyünk megvitatása, s minden a nyilvánossághoz és közvéleményhez is tartozó dolgaink ismertetése s szellemi és anyagi haladásnak előmozdítása végett a magyar pinczéredek lapjára égető szükség van. Hisz az Isten is elhagy, ha mi magunkat elhagyjuk! Avagy van-e botorabb

teremtés e világon, mint az, a ki saját védelmének fegyverét hajtja ki kezeiből akkor, mikor a védelem jogosult s a küzdelem diadallal kecsesget?

Vannak egyesek fájdalom! kik azt állítják, hogy egy szakközlöny fentartására a vidéki városok nem adnak elég biztosítékot.

Sőt épen a vidéki városok hazafias érzelmű pinczéreinek támogatására is számítunk. Mert épen itt vidéken van szabadabb tere lapunknak mindazon újdonságok férfias hangon való elmondására, melyeknek elhallgatását ott fenn egy és más közeg kérné avagy követelné.

Az igazság, a szent ügy védelme egyaránt jogosult és egyképen szerz hivat és barátot magának a fővárosban és a vidéken. Az igaz ügy előtt sem jöhet tekintetbe, hogy az ország melyik részén keltek annak védelmére, hanem csak az jöhet kérdés alá: időszerű-e ez a védelem?

És velem minden pinczértársam egy szívvél lélekkel fogja megvallani, hogy a „Magyar pinczéredek lapja“ kellő időben emelt szót, akkor midőn érdekeiket már sehol sem vették figyelembe, mikor már el volt véve teljesen előlük a tér, melyen sorkozva önmagukért szót emelhettek volna.

Még egy megjegyzést kell megczáfolnánk. Azt mondják némelyek, hogy ki fogyunk az anyagból, s nem lesz majd mit közölnünk.

Erre nézve szívesen nyugtatjuk meg t. kartársainkat.

Az ország magyar pinczéreinek most tapasztalható üdvös mozgalmai, egyleti életök, a folytonos érdek és érintkezés a nagy közönséggel, a pályánkon való kitartó munkásság s más közel álló kérdések — komolyat a gyönyörköd-tetővel vegyítve — mindig fognak szolgáltatni anyagot arra, hogy a magyar pinczéredek, kedves kartársaink számára egy minden követelménynek megfelelő tisztességes heti lapot fenntarthatassunk.

Minden kezdet nehéz kedves kartársak. Jól tudom én, hogy nem volt még jóra való eszme amelynek harczosát a guny az elfogultság vagy bizonyos előítélet ne érintették volna.

De szent ügy mellett bontva ki a zászlót, bizalommal tekintek Önök felé, barátim kartársaim!

Lelkes sorakozásunk diadalra segitend! Haza-fias érzelmű magyar pinczér társaim meg fogják mutatni, hogy vállalatunknak virágoznia kell.

Isteu velünk!

U. B.

Levelezés.

Miklóssy Aladár urnak

Nagy-Szeben.

Haza-fias tendenciájú levelét köszönettel vettük. Sajnáljuk, hogy annak közlésére engedélyt nem kaptunk. Levettük volna annak minden egyes sorát lapuukban közzé tenni, hadd lássák édes hazánk fiai, mikép éreznek ott a bérceken túl, a szászvárosban. Sokat elhittünk, de azt nem, hogy a német ajkuak között is vannak kiknek keblében magyar szív dobog. Köszönjük figyelmeztetését Örülünk annak, ha ily őszinte igaz szavak jutnak el hozzá. Mi célunkat sohasem fogjuk téveszteni szem elől.

Továbbá nagyon kellemesen lepett meg bennünket az a hír, hogy ottan egyesek mennyire felkarolják lapunk érdekeit.

Vannak egyes magyar városok, melyek példát vehetnének róla.

Azon ígérését, hogy tartozkodási helyével, az ottani viszonyokról értesitend, köszönjük és várva várjuk.

Üdv

a szerkesztőségétől.

C s a r n o k.

Töredék egy csecsemő naplójából.

Julian után Cz—y.

(Folytatás és vége.)

»Csoda, hogy Áron nevet nem adott.«

»Vagy Ábrahám« — gondola atyám, a nélkül, hogy méltatlanságomra hederített volna. — »Nem volna rossz. Sokatjelentő és jó hangzású név.

»De tisztelt atyám uram!«, kiáltottam fel dühösen,

tán feledi, hogy első szülött gyermek és nem öreg héber vagyok!?»

«Halgass!», rivalt reám atyám mérgesen. De ez engem nem alterált, nézetemtől el nem álltam. Minden tartózkodás nélkül oda szóltam atyámhoz: «Hallja uram, ha öngyilkossá akar tenni, akkor csak sózza reám ez ó testamentomi neveket. Azon napon, melyen nyilvánossá lesz téve, hogy engem Mózes, Áron vagy Ábrahámnak hívnak, a kötegekkel oltom ki életemet. Atyám ugy tett, mintha szavaimat meg nem értette volna. Haragosan mutatott reám s mondá anyámnak: «E ficzkó a sirást tőled tanulta meg, talán Jeremiásnak nevezhetnők.

«Uram, ön egy barbár» — rikoltottam teljes erőmből, aztán önkivületbe estem.

Sokáig tartott, míg szemeimet ismét felnyitám. A mint felébredtem, atyámat láttam magam előtt, felém hajolva mondá: «De az istenért! kis Jeremiásom, Jeromuskám, Jeromos, drága kis fiam...»

«Uram ne vegye többé ajkára e nevet» ordítottam Ő azonban mosolygva adta át helyét az éltés asszszonyoknak.

Ez asszszonyág felbontotta kötélkeimet, kivett párnáimból, felemelte apró esontjaimat, oh, hogyha Sámson erejével bírtam volna, ez Éva ivadékkal ugyancsak elbántam volna. De hiába nem volt erőm és így kénytelen voltam a nők módjára küzdeni; kiabáltam és sirtam.

Az öreg sárga puderral hintett be tagjaimat, a hogy hia asszszonyok arcukat behinteni szokták.

«Nagysád kérem», szóltam hozzá komolyan, kegyed megsért bánásmódjával, jól vagyok nevelve és tudom, hogy az ember... hogyan viselkedjék.*

Az asszszony folytatta fertelmes munkáját Végre el hagyott türelmem: «Asszszony» kiáltottam «mit jelentsen e furcsa behintés? Hagy fel vele, különben rizsponrá dörzsollek!»

Nem hagyott fel vele, én pedig teljes tudómból sikoltottam: Asszszonyom, maga egy — asszszony!»

«Pólyázza be Mayerné asszszony», mondá atyám, aztán a másik termetes asszszonyág karjára tettek. E szerénytelen női teremtés, kitérta fehér keblét és ajkaimat melléhez szorította.

«Oh minő rosszak az asszszonyok» akartam mondani, de nem tehettem — hiába. «Oh minő rossz is ez a világ». Egy kis ideig magán tartogatott, aztán elrejté keblét (niként a hegyet köd veszi körül) és az ágyra helyezett.

Nyugalom fogta körül csekély lényemet. Talán én mosolylyal ajkamon elszunyadtam volna, hogyha atyám elértem első napjának az utolsó perczét kimélte volna meg, De nem tette. Most is keserített. Ágyamhoz közeledett, reám hajolt és így mormogott: «Aludjál csendesen Jeremiásom!»

Méltatlankodva akartam felkiáltani, de hangom megtagadta a szolgálatot.

Igy mult életemnek első napja. Aztán csodálkoznak az emberek, hogyha pesszimisták vagyunk!

A kis Elvira.

Keztyüt varrt ... megunta, és pincézernő lett. Minden reggel láttam, midőn kis kaskájával kezében a Józsefvárosi »Csarnok«-ba ment. Hivatalát pontosan teljesíthette, mert mindig sietett ... Hajtotta valami, vagy vonzotta talán. Egyszer elhatároztam, hogy utána megyek hamis kék szemei elaltak. El is mentem, ott űlt az asztal mellett, mint valami királynő, és legyeket fogdosott; a vadászat szenvedélye volt. Sokszor vendégek, udvaroltak körülötte, mindegyiknek tudott mondani valami édesett azoknak aztán megesett a szive rajta és a zsebe! Egyformán tudott beszélni a szívhez és a zsebhez Udvarlói telt szívvél, üres zsebbel, kinos sebbel, fájdalommal távoztak tőle, ... ő meg nevetett egyet a markába s oda, sugta a borfiunak: »Sie Johán ich hábe wieder eine fliege gefangen« és nevetett újra, pedig még nevetni sem szeretett potyára. Határozott szándékom volt ezt a czifra kis lidérezet hálómba keríteni. Oda mentem hozzá, megfeszítettem minden szóközi tehetségemet s a legtarkább szavakban fejeztem ki égő szerelmemet.

Mindent elhitt ... nem is ohajtotta, hogy bebonyítsam, csak arra kért, hogy kísérem haza sperstund után, azután panaszkodott, hogy mennyi miaden hiányzik neki. Egy kalap, egy kabát, cipő keztyű, esipkék, és nincs pénze, pedig ezek nagyon szükségesek ... Biztatam, hogy majd ad az Isten, csak imádkozzék.

Erre aztán megint nevetett. Imádkozni? azt nem tud. Isten? Még nincs neki bemutatva, nem ösmeri, hisz az nem szokott csarnokba járni. Hanem magának sok pénze, — sok fizetése van, — vehetne nekem valami ajándékot.

Miért?

- Mert én magát szeretem?
- De maga mást is szeret.
- Hát nem vesz?

Nem! Van nekem más a kinek venni szoktam, de az nem űl ilyen czifra menyezettű helyen, és nem eszik süteményt, hanem dolgozik s a munka után jobban esik neki a fekete kenyér, mint magának a fehér. De azért mégis vettem neki valamit ... egy könyvet ... amibe az állott, hogy milyen szép becsületesnek lenni, hogy a becsület többet ér vaskeretbe, mint a bűn aranyos zománczában.

Ezért aztán megharagudott reám és ügyetlenek nevezett. Én pedig örültem, hogy ez egyszer nem mondta

a pincézernék, hogy »egy legyet fogott,« és nem nevetett. —

Három hónap * telt el, mely idő * alatt iparkodtam kikerülni őt. Egy napon szenzációt keltő újdonságban olvastam, hogy N. N. díjnok a csarnokbeli pincézernő miatt föbe lötte magát. Kiváncsi voltam az esetre s még az nap este elmentem a kis Elvirához, hogy enyhítem fájdalmait. Ő meg ott űlt a csarnokban egy poczakos kövér cseh karjai között s kezeiből a tört palaczkok zugtak repültek a falnak.

Egyik majd reám tévedt. Legmagasabb fokán állott a dözsölés, mindketten már sokat ittak, széthomlott haja, kuszáltan, terült a »Vätter Hansl« vállain, ki kéjittasan szorította magához a kis »Engel«-t. Rikító ujjongatás tört ki a cseh ajkán az öröm miatt, hogy őt is szereti valaki, pedig csak egy egyszerű sirkőmetsző, azt gondolta a bolond, hogy több nálánál az, kit karjába zár.

Én is bort kértem magamnak, s egy néhány üveg behajtása után harsány hangon énekeltem.

»Jobb volna már lenn pihenni,
Oda lenn már nem fáj semmi»

Felugrott ... megösmert, oda ugrott hozzám, csókolt, ölelt, kért, hogy daloljak, kért hogy ne daloljak, kért hogy szeressem. Forró könnyei kezeimre hullottak, sirt ... hogy mióta nem látott majt megörült ... szeret, imád, maradjak nála ... nem kell neki semmi ... nyakamra kulesólá kezeit ... oda szorított magához, én meg énekeltem.

Oda künn már szölt az ének!
«Temetőre kit kísérnek»

Borzongás futotta át, zokogó keblét kezeinél tartá ... reszketeit ... sirt ...

Majd megoda futott a horkoló esehhez s úgy meglökte, hogy lebukott a székről, aztán felemelte, itatta... ő maga is ivott.

Ivott ... mintha örülségből tette volna azt aztán még egynéhányszor elmondá, hogy szeret, hogy imád ... hogy meghal értem, s azután a tántorgó cseh kíséretében haza ment kocsin.

Én is haza mentem. Fejfájásom ágyba fektetett.

Másnap reggel korán ébredtem, a tegnapi est mámorától szédült fejem.

A rendőrséghez kellett mennem tanuképen voltam oda idézve.

A kapuban találkoztam a tántorgó cseh sirkő faragóval.

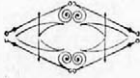
Sirt ... panaszkodott ...

Azt mondá, hogy megfélekedett magáról tegnapi sokat ivott ... Évek óta keservesen gyűjtött 400 forintos-

kája volt... szerette a kis Elvirát... olyan volt eddig hozzá „wie ein Engel”... és most már nincs pénze nincsen semmije... koldus... nyomorult...
— Hol a pénze? kérdezém... Elszökött azzal a kis Elvira.

— — — — —
Szenvedélyes vadász volt... szeretett legyeket fogni!

Mustár.

Hivatalos rész.

A szatmári pinczeregylet f. hó 21-én tartotta meg 1886. évi közgyűlését a midőn a következő tisztségviselők választották meg:

Óváry János elnök, Kalocsai Zsigmond alelnök, Valkovits Sámuel pénztárnok, Kalocsai Sámuel jegyző, Bleyer Zsigmond ellenőr, dr. Góde György orvos, Löwenberg Jakab ügynök.

Választmányi tagok: Baader Alajos, Sikolya Bálint, Fried Ignác, Percz József, Schlosz Márton, Gábor József, Denkö János.

Póttagokul: Braun Adolf, Passauer Gusztáv, Kropf Ignác.

A midőn a fent kiírt tisztségviselők neveit becses lapjában közölni kérem, egyidejűleg a mellékelt pénztári-főkönyv kivonatát is van szerencsém beküldeni remélve annak is szives közlését.

Kivonata.

A Szatmár-németi pinczeregylet pénztári főkönyvéből

B e v é t e l

1., 1885. évi egyenleg 318 frt 07. kr. 2. 1886. évben befolyt tagsági díjjak 180 frt 40 kr. 3. Báli jövedelem 178 frt 4 kr. 4. Betét utáni kamat 17 frt 85. kr. 5. Literári Elek ur ajándéka 2 frt. Összesen 536 frt 16 kr. 1887. Jan. 1. Egyleti vagyon mint egyenleg 396 frt 94 kr.

K i a d á s.

1. Gyógyszertári számla 39 frt 12 kr. 2. Ügynöki díj 40 frt. 3. Orvos díja 40 frt. 4. Beteg és átutazó pinczerek segélye 18 frt 50 kr. 5. Rendkívüli kiadások 1 frt 60 kr. 6. Mult évi egyenlegért 318 frt 07 kr. 7. 1886. évi tiszta jövedelem 78. frt 87. kr. Összesen 536 frt 16 kr.

Ezen főkönyvi mérleget megvizsgálván azt minden tételeiben helyesnek találtuk.

Melyek után vagyok t. szerkesztő urnak.

Szatmárt 1887. Jan. 25. én.

híve
Kalocsai Sámuel
egyl. titkár.

H i r e k.

* Azon tisztelfelölízetők, kik előízetési pénzeiket még be nem küldték, felkérletnek azok teljesítésére, nehogy a lapok szétküldésében fennakadás történéjk. Egyszersmind figyelmeztetjük kartársainkat, hogy a kik lapunk utóbbi számain megtartották, azok előízetőkül tekintetnek.

Halálozás.

Klein Mór a nagyváradi «Korona» kávéház derék főpinczére, e hó 27-én délelőtt 10 órakor hirtelen elhunyt. A jelzett idő előtt néhány percel vidám hangulatban ment a kávéházba, hol alkalmazásban volt. Ott érte el végzete. Egy pillanat alatt életelenül esett össze. A megmentésére elősietett orvosok már halva találták. A helybeli kartársak úgy ismerték őt, mint egy jó szívű, igen adakozó embert, ki szerencsétlenül járt kartársainak szívesen odaadta utolsó filléréit. Megdöbbenve fogadták halálhíret, mert jóra való barátunkat tiszteltük benne, aki a pinczér névre sohasem hozott szégyenfoltot, hanem ellenkezőleg azt tiszta fényben tüntette elő. — Temetése folyó hó huszonnyolcadikán délután három órakor ment végbe óriási részvét között. Az elhunyt lakásának udvarán már 2 órakor nagy közönség csoportosult. A rokonok és ismerősökön kívül jó barátai teljes számmal jelentek meg. A helybeli vendéglősök és kávéosk, valamint a nagyváradi pinczér egylet testületileg, és a nagyváradi ifjusági baráti kör, utóbbi egyletek gyászlobogóval vonultak ki. Midőn a koporsót az udvaron helyezték el. Muzsalyi Béni lapunk szerkesztője tartott az elhunyt felett gyászbeszédet, kiemelvén boldogultnak érdemeit, ki a szűkölködőket segélyezte. A beszéd a hallgatóságot könnyezésbe ejtette. Ezután a kartársak karjukra emelték a koporsót és úgy vitték a gyászkoesi után a Szt.-László térig, azután a halottat a gyászkoesira helyezve, elkisérték utolsó útjára, az izr. sirkertbe. A korán elköltözött egy bus özvegy és 3 lis árva siratja. Szolgáljon vigaszul a visszamaradottaknak, kartársunk általános részvéte, és azon igyekezett, hogy az árvákat fogják nem elhagyni.

* Mezey daltársulata néhány nap óta a „Zöldfa” szálloda éttermében játszik óriási közönség köztétésze mellett. A vidék még ilyen daltársulatot nem produkált. A társulat 10 tagból áll, minden egyes tag pompás akvizízió. Előadnak magyar és német bohózatokat, sikerült, jóízű dalokat, jellem alakításokat, operette és opera részleteket a legjobb sikerrel. A vendéglősök és pinczerek örömmel fogadhatják e hírt, mert valjuk meg őszintén az olyan sängerek, kiket egy este már megunt a közönség, nem sokat hoztak a vendéglő konyhájára. Az orfeum daltársulatnak van még egy hegedű virtuozza, ki azonkívül a poharakon művészileg játszik. A vidéki főnök urnak figyelmébe ajánljuk a kitünő társulatot!

* **Örvendetes hír.** Bors Wiktor Szombathelyen előnyösen ismert kávé, az ottani pinczér egyesület elnöke, ki már mint főpinczér szép nevet vívott ki magának, ki kartársainknak ügyét odaadóan gyámoltotta; mint örvendetesen értesülünk, egy liqueurgyárat állított fel Szombathelyen. Sietünk e kellemes hírt kartársaink tudomására hozni; kívánjuk, hogy siker koronázza annak a férfinak vállalatát, ki mint eddig, úgy most is szívén hordozza érdekeinket és eszentul sem fogja megvonni pártfogását!

* **A fővárosi kávé és kávémérő ipartársulat** sikerült táncvigalmat rendezett e hó 24-én a régi polgári lövő helyiségben. Ott voltak: Kammer Rezsőné, Schvarecz Mórné, Jankó Józsefné, Veinstein Józsefné, Rein Ferenczné, Roics Józsefné, Engel Bernátné, Apl Katalin, Schneider Margit, Glogovátz Singer Sarolta, Nagy Zsuzsanna, Heiman Hermina, Grósz Agnes, Klein Laura, Kovács Ella, Szabó Margit, Tardy Hermina, Klávités Teréz, Schvarecz Emilia, Kornheiser Lujza, Kornheiser Anna, Tellna Lujza, Weiman Emilia, Groszman Katalin és még számosan.

* **Példás tett** Csabán egy idegen ur 2000 frtot vesztett el. Az ottani »Magyar Király« szálloda pinczére az elveszett pénzt megtalálta. Ezalatt a tulajdons rendkívül megijedve kereste az általa bejárt útvonalon pénzét. Mikor aztán nevezett kávéházba tért be és a főpinczér meggyőződhetett arról, hogy csakugyan ez igaztoltan keresgélő egyén a káros, szó nélkül nyujtotta át neki a pénzt. A vendég rendkívül megkönnyebülve köszönte meg a becsületes megtalálónak a pénz kézhez adását, egy meleg kézzorítással hálálván meg a becsületességet és az elég volt a pinczérnek: ő nem várt egyebet... Ehhez azt hisszük, nem kell dícséret; a tett eléggé dícséri önmagát!

* **Uj sörcsarnok Szentesen.** Elszászer Sándor, a kor igényeinek megfelelőleg egy diszesen berendezett sörcsarnokot nyit jövő hó 1-én, Szentesen.

* **Szálloda Liptó-Szt.-Miklóson.** Weiser Mihály vendéglős, Liptó-Szt.-Miklóson saját házában egy szállodás rendezett he kiváló disszel. Az új szálloda étterem és kávéházzal fog bírni, és »Nemzeti szálloda« czimen fog a közönség kényelmére szolgálni.

* **Érdekes felolvasás** lesz jövő hó elején Nagyváradon. A pinczér körben most folyik a mozgalom a felolvasás módzatai iránt. Egyelőre megemlítjük, hogy a felolvasás jövedelme a nagyvárad pinczér betegsegélyző egyesület javára fog fordíthatni.

Üzleti változások.

Graf, a kocsárdi vasuti étterem volt bérlője, átvette a kolozsvári vasuti éttermet.

Lévay Ferencz, Zimoryból Abrudbányára tette át lakását.

Kreniczér József kartársunk Györből állást nyert Miskolczon.

Verner Sándor ismert régi kartársunk át tette lakhelyét Békés-Csabára.

Kronsnábl Rudolf főpinczér Nagyváradról, állást nyert Temesvárt.

Brül Heinrich főpinczér állást nyert, a Korona kávéházba N. Váradon.

Freidenfeld Rudolf, a Hungária főpinczére Debreczenben, a nyári idényre a »Dobos«-féle pavillont veszi át hasonló minőségben.

Némét Ignác főpinczér B. Ujfaluból, a nyári idényre a Nagyvárad melletti Félix-fürdőt főpinczéri minőségbe veszi át.

Léb Antal szobapinczér Verseczről, főpinczéri állást nyert Szegeden, az »Európa« szállodában.

T á j é k o z á s u l.

Beregszász »Arany oroszán«, bérlő: Lórber Sándor. »Vasuti szálloda«, bérlő: Moskovits József.

Munkács. »Csillag szálloda«, bérlő: Nagy Zsigmond.

Kolozsvár. »Hungária« szálloda, bérlő: özv. Benkő Ferenczné. »Nemzeti« szálloda, bérlő: Orbán. »Pannonia« szálloda, bérlő: Plihál Ferencz. »Erzsébet« szálloda, bérlő: Lőrinci József. »Bánffy«-szálloda, bérlő: Nagy Gábor.

Besztercze. »Magyar király« szálloda, bérlő: Gruber Ferencz.

Szerkesztői üzenetek.

R. J. N—o 2. Kolozsvár. Levelező-lapját megkaptuk, helyt állunk. Vegye tudomásul, hogy kivüle még sok ember van Kolozsvárt, kinek neve R. J. betűvel kezdődik. Ha pedig azt akarja, hogy helyreigazítsuk üzenetünket, megteesszük. Ime: »Jegyese nem várja bucsuzást végett.

D. G. Z. Zombolya. Küldeményét megkaptuk a jövő számba közöljük.

N. T. Szombathely. Éppen öntől többet vártunk volna.

L. S. Sátoralja-Ujhely. »Pinczerek lapja« hivatása a kartársak érdekében harcolni és nem személyeskedni.

Z. M. Eszék. Receptjét felülvizsgálat végett áttettük a M. p. lapja egészségügyi osztályához.

Az 5 milliónyi teljesen befizetett részvénytőkével 1881-ben Bécsben megalakult és az osztrák korona országokban ez idő óta működő és jó hírnévnek örvendő

„Bécsi biztosító társaság“

és

„Bécsi élet- és járadék biztosító intézet“

nagyvárad i főügynökségét

(Sas utca, „Biharmegyei takarékpénztár“ épületében)

megnyitván, van szerencsénk ezennel a t. közönség tudomására hozni, miszerint úgy a **tűz-, jég- és szállítmányi** üzletágban szokásos biztosításokat, valamint **élet- és járadék-biztosításokat** is a lehető legelőnyösebb feltételek mellett elöladunk a mennyire netaláni kár esetén azoknak gyors, pontos és igazságos rendezését tűzzük ki egyik főfeladatunkul, reméljük, hogy a biztosító-közönség teljes bizalommal forduland hozzánk s keresi fel társaságunkat.

Budapest, 1886. nov. 30.

Nagyvárad, 1886. decz. 1.

A magyarországi fiók-igazgatóság:

A nagyvárad i főügynökség:

Tisza László, Ágoston József,
igazgató. vezértitkár

Toth Jenő, Zádor Dezső,
főügynök. titkár.

**Vidéki ügynökségek átvétele iránti kérvények
fentjelzett főügynökséghez intézendők.**

!! Nagyobbított új üzlet!!

DEUTSCH és BREIER
Kézmű- és divat-áru raktára

Nagyvárad, Zöldfa-utca.

Nagyérdemű közönség!

Azon kiváló bizalom, amelyet a n. é. közönség s t. vevőinkben rövid fennállásunk daczára oly megkülönböztetőleg ébresztenek sikerült, arra buzdított bennünket, hogy

elsőrangú bel- és külföldi gyárokkal
összeköttetést eszközölvén, azon helyzetbe jussunk, hogy
kitűnő minőségű czikkeket

gyári árak mellett bocsáthassunk áruba. Dús készletünkől alantabb sorolunk néhány czikket, a melyre a n. é. közönség b. figyelmét felhívjuk, kérvén továbbá szives pártfogását.

Gyári árjegyzék

Fekete terno duplazéles	40 kr.	1 vég kitűnő szövött gyermek vászon	4.50
Rubée-i francia duplazéles	42 „	„ kézi szövött hegyi „	4.80
Divatos Merveilleux „	45 „	„ chiffon teljes 30 róf	5.10
Union és Velour nagy vál.	50 „	„ damask és csikos grati	5.50
Tiszta gypaju flannel posztó „	55 „	„ szines czérna Zephir v.	
Valódi gyanju tricót „	70 „	Chinvad kanavász	5.90
Kasán dup választék „	75 „	Piquet Barchend mintázottal	—,28
Cosmanosi mosó barchend „	22 „	Zsinor Barchend	—,22

3 drb ing tarka pique v. feh. 3 frt 15 kr.	1 drb plüsch-ing és lábravaló 2 frt 10	Sitz-Mider 80 kr.	Polgár kabát minden színben 1 frt 80 kr.
Karmanty (Muffok) Krimmer 2 frt 10 kr.	3 drb lábravaló hegyi vászon vagy creasz 1 frt 80 kr.	6 drb vászon-kendő fehér vagy szines 1 frt 25 kr.	
Futó-szőnyeg 2 straff 8 róf 1 frt 20 kr	Polgár- szőnyék 90 kr.	Polgári és berliner kendők 1 frt 20 kr.	

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Midőn a „Közjogi Ellenzék“ kiadására vállalkoztam, míg egy részről ez által a közjó érdekében vélek hasznos szolgálatot tehetni, másrésztől biztosítom a t. olvasó közönséget, hogy a lap kiállításánál a leg-haladottabb igényeknek megfelelőleg felszerelt könyvnyomdám s az abban foglalkozó munkaeurók segítségével minden kívánalomnak eleget tenni s a lap szétküldésében a legfigyelmesebb pontosságot fogom követni, kérve a t. közönség bizalmas pártfogását.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Közjogi Ellenzék

politikai, társadalmi, ipar, kereskedelmi- és közgazdasági lap, a bihari. és nagyváradi 48-as és függetlenségi párt közlönye 1887. évi folyamára. — Megjelenik hetenként négyszer.

Előfizetési feltételek:

<i>Helyben szétküldéssel:</i>	<i>Vidékre postán küldve:</i>	<i>Szétküldés nélkül:</i>
Egész évre 8 ft	Egész évre 8 ft	Egész évre 6 ft
Fél évre 4 „	Fél évre 4 ft	Fél évre 3 „
Negyed évre 2 „	Negyed évre 2 ft	Negyedévre 1 „ 50 kr
		Egy óra — „ 60 kr

Van szerencsém a »Közjogi Ellenzék« lapnak menkatársai közül következő országos nevű és ismert írókat felsorolni, ugymint: Bartha Miklós, Bölönyi József, Hermann Ottó, Hoitsy Pál, Irányi Dániel, Kiss Albert, Lukáts Gyula, Orbán Balázs, Ürgon Gábor országgyűlési képviselőket. Eötvös Károly Szathmári Mór, idős. Rimler Károly, Ember György, Bószörményi Géza, Hamvai Sándor, dr. Kálmán József és Kárpáti (Nagy Benő) urakat.

Mutatványszámot kívánatra bérmentesen küldök s kérem az előfizetési összeget mielőbb postautalványon hozzám beküldeni, hogy a lap rendszeren szétküldessék.

Teljes tisztelettel
ROSENBAUM V. VILMOS kiadó.

Előfizetéseket elfogad bármely naptól a kiadó hivatal sas utca. — Vidékről legbizsérteriben postautalvánnyal.

Az őszi és téli idényre
a legjobb s legjutányosabb
f é r f i - r u h á k
a legujabb szabás szerint csak
F E H É R I S R A E L
férfi-ruha raktárában kaphatók
és megrendelhetők

(Olaszi) Fő-utca, az ujonnan épült „Bazár“ kapuja mellett.
Egyévi önkéntesek számára katonai és bárminemű
E G Y E N R U H Á K.

Ritka alkalom

Miután üzletemet végképen felosztai s az árúkészleteimet legrovidebb idő alatt értékesíteni óhajtom, valamennyi cikkem u. m.

**Rumburgi- és Creász vásznak
asztalneműek**

divatos női ruhakelmék és brünni férfi-szövetek fekete selymek, kész férfi és női fehéreneműek, szonyegek stb.

tetemes leszállított áron
eladatnak.

HELD HERMAN FIA

Szt-László-tér Sughó-ház.